

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 27ης Νοεμβρίου 2003 *

Στην υπόθεση T-348/02,

Quick restaurants SA, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον L. Van Bunnem, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον A. Rassat και την S. Laitinen,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο την μερική ακύρωση της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2002 (υπόθεση R 1117/2000-2) αφορώσας την καταχώριση της λέξεως QUICK ως κοινοτικού σήματος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους V. Tiili, Πρόεδρο, P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 10ης Ιουλίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 4 Οκτωβρίου 1996, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε.

- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το αναγνωριζόμενο στο έντυπο ως «εικονιστικό» σήμα, που απεικονίζεται αμέσως μετά:

Quick

- 3 Η καταχώριση του σήματος ζητήθηκε για προϊόντα και υπηρεσίες που εμπίπτουν στις κλάσεις 29 έως 32 και 42 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας που αφορά την κατάταξη προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε, και αντιστοιχούν, όσον αφορά κάθε μία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

- κλάση 29: «Κρέατα, ψάρια, πουλερικά και κηνούγι· εκχυλίσματα κρέατος· φρούτα και λαχανικά διατηρημένα (κονσέρβες), αποξηραμένα και μαγειρεμένα· ζελέ, μαρμελάδες, κομπόστες· αυγά, γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα· έλαια και λίπη βρώσιμα· κονσέρβες τροφίμων που περιλαμβάνονται στην κλάση αυτή· πίκλες· τρόφιμα, edésματα και έτοιμα φαγητά που περιλαμβάνονται στην κλάση αυτή»·
- κλάση 30: «Καφές, τσάι, κακάο, ζάχαρη, ρύζι, ταπιόκα, σάγο, (αλεύρι κολαρίσματος), υποκατάστατα καφέ· άλευρα και παρασκευάσματα από δημητριακά, άρτος, γλυκά και είδη ζαχαροπλαστικής, παγωτά· μέλι, σιρόπι μελάσας· μαγιά, μπέικιν πάουντερ· αλάτι, μουστάρδα· πιπέρι, ξύδι, σάλτσες (καρυκεύματα)· σάλτσες για σαλάτα· μπαχαρικά· πάγος· κονσέρβες τροφίμων που περιλαμβάνονται στην κλάση αυτή· τρόφιμα, edésματα και έτοιμα φαγητά που περιλαμβάνονται στην κλάση αυτή)»·

- κλάση 31: «Προϊόντα γεωργικά, κηπευτικά, δασοκομικά και σπόροι, μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· ζώντα ζώα· νωπά φρούτα και λαχανικά· σπόροι για σπορά, φυσικά φυτά και άνθη· ζωοτροφές, βύνη· τρόφιμα, edésματα και έτοιμα φαγητά που περιλαμβάνονται στην κλάση αυτή»·

- κλάση 32: «Ζύθος, ale και μαύρη μπύρα· μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη οينوπνευματώδη ποτά· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτοποιία· έτοιμα ποτά που περιλαμβάνονται στην κλάση αυτή»·

- κλάση 42: «Διανομή τροφίμων και ποτών ετοιμών για κατανάλωση· υπηρεσίες παρεχόμενες από ζαχαροπλαστεία, σνάκ-μπάρ, σάντουιτς-μπάρ, καντίνες, καταστήματα όπου διατίθενται τηγανιτές πατάτες, εστιατόρια, εστιατόρια αυτοεξυπηρέτησης, εστιατόρια ταχυφαγίας, εστιατόρια drive-in, μπαρ, καφε-νεία και ανάλογα καταστήματα· υπηρεσίες παροχής τροφίμων, edésματα· έτοιμα φαγητά και ποτά “σε πακέτο”· υπηρεσίες παρασκευαστού ετοιμών φαγητών»·

4 Με απόφαση της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, ο εξεταστής αρνήθηκε την καταχώριση του αιτηθέντος σήματος, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ' του κανονισμού 40/94, για όλα τα δηλωθέντα προϊόντα και τις υπηρεσίες. Κατά τον εξεταστή, το σήμα του οποίου η καταχώριση ζητήθηκε αποτελείται αποκλειστικά από έναν όρο που μπορεί να χρησιμοποιείται, στο εμπόριο, για να δηλώνει την ποιότητα των προϊόντων και υπηρεσιών που αφορά (quick = ταχύς). Δεδομένου ότι ο όρος «quick» περιγράφει ακριβώς τη φύση των δηλωθέντων προϊόντων και υπηρεσιών, ο εξεταστής έκρινε επίσης ότι το οικείο σήμα δεν είχε διακριτικό χαρακτήρα για το σύνολο των προϊόντων και υπηρεσιών που αναφέρονταν στην αίτηση καταχώρισεως σήματος.

5 Στις 17 Νοεμβρίου 2000, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, δυνάμει του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, κατά της αποφάσεως του εξεταστή.

Στο υπόμνημά της, η προσφεύγουσα περιόρισε το περιεχόμενο της αιτήσεως καταχωρίσεως μόνο στα δηλούμενα στην αίτηση προϊόντα που υπάγονται στις κλάσεις 29, 30, 31 και 32 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας.

6 Με απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2002 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), κοινοποιηθείσα στην προσφεύγουσα στις 7 Οκτωβρίου 2002, το δεύτερο τμήμα προσφυγών επιβεβαίωσε την απόφαση του εξεταστή στο μέτρο που απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως σήματος για τα ακόλουθα προϊόντα:

— κλάση 29: «τρόφιμα, edésματα και έτοιμα φαγητά που περιλαμβάνονται στην κλάση αυτή»

— κλάση 30: «καφές, τσάι, κακάο, υποκατάστατα καφέ· τρόφιμα, edésματα και έτοιμα φαγητά που περιλαμβάνονται στην κλάση αυτή»

— κλάση 31: «edésματα και έτοιμα φαγητά που περιλαμβάνονται στην κλάση αυτή».

7 Συναφώς, το τμήμα προσφυγών έκρινε κατ' ουσίαν ότι το αιτηθέν σήμα δεν είχε διακριτικό χαρακτήρα υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, για τα οικεία προϊόντα, εφόσον, εφαρμοζόμενο σ' αυτά μπορεί να κάνει αμέσως τον αγγλόφωνο καταναλωτή να σκεφθεί ότι πρόκειται για προϊόντα που μπορούν να παρασκευασθούν και σερβιρισθούν ταχέως. Εξάλλου, έκρινε ότι το σημείο QUICK αποτελείται από ένδειξη που μπορεί να χρησιμοποιηθεί στο εμπόριο για να δηλώσει μια σπουδαία ιδιότητα των οικείων προϊόντων, δηλαδή την ταχύτητα με την οποία μπορούν να παρασκευασθούν και να σερβιρισθούν και ότι, επομένως,

το σημείο αυτό έχει επίσης περιγραφικό χαρακτήρα υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94. Αντιθέτως, το τμήμα προσφυγών ακύρωσε την απόφαση του εξεταστή ως προς τα λοιπά προϊόντα και υπηρεσίες που καλύπτονται από την αίτηση καταχωρίσεως σήματος.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 8 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 26 Νοεμβρίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 9 Το ΓΕΕΑ κατέθεσε το υπόμνημά του αντικρούσεως στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 26 Φεβρουαρίου 2003.
- 10 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 17 Μαρτίου 2003, η προσφεύγουσα ζήτησε, σύμφωνα με το άρθρο 135, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, την άδεια να καταθέσει υπόμνημα απαντήσεως.
- 11 Στις 25 Μαρτίου 2003, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) αποφάσισε ότι δεν ήταν αναγκαίο να προβεί σε δεύτερη ανταλλαγή υπομνημάτων, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα μπορούσε να αναπτύξει τους ισχυρισμούς της και τα επιχειρήματά της και να απαντήσει στο υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ κατά τη διάρκεια της προφορικής διαδικασίας.

- 12 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) αποφάσισε την έναρξη της προφορικής διαδικασίας.
- 13 Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τα επιχειρήματά τους και τις απαντήσεις τους στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 10ης Ιουλίου 2003.
- 14 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει το διατακτικό της προσβαλλομένης απόφασης καθώςσον απορρίπτει εν μέρει την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος·
  - να επιβεβαιώσει την προσβαλλομένη απόφαση κατά τα λοιπά·
  - να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.
- 15 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
  - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 16 Διαπιστώνεται ότι η παρούσα προσφυγή αφορά τη μερική ακύρωση της προ-σβαλλομένης απόφασης καθόσον αυτή επιβεβαιώνει την απόφαση της 18ης Σεπτεμβρίου 2000 του εξεταστή, στο μέτρο που αυτή απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος για τα αναφερόμενα στην πιο πάνω σκέψη 6 προϊόντα που υπάγονται στις κλάσεις 29 έως 31 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας.
- 17 Στο δικόγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μόνο λόγο αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94. Κατά την προφορική διαδικασία, απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου, η προσφεύγουσα δήλωσε ότι δεν προβάλλει λόγο αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, που αφορά την απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα διά της χρήσεως του αιτηθέντος σήματος. Συνεπώς, δεν συντρέχει λόγος το Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί του ερωτήματος αν το αιτηθέν σήμα απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως. Η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε πάντως ότι, στο μέτρο που το αιτηθέν σήμα συμπίπτει μερικώς με την επωνυμία της, το σήμα αυτό έχει αποκτήσει μια δεύτερη σημασία (secondary meaning) η οποία συνιστά, κατ' αυτήν, στοιχείο που πρέπει να ληφθεί υπόψη για την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα του εν λόγω σήματος, ακόμη και αν η προσφεύγουσα δεν προέβαλε τύποις, στο δικόγραφο της προσφυγής, λόγο αντλούμενο από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Επί του λόγου που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ, του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 18 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το τμήμα προσφυγών προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ, του κανονισμού 40/94. Συναφώς, θεωρεί ότι η διάταξη αυτή επαναλαμβάνει πιστώς το άρθρο 6 πεντάκις, στοιχείο Β 2, της Συμβάσεως του Παρισιού για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, της 20ής Μαρτίου 1883, όπως αναθεωρήθηκε τελευταίως στη Στοκχόλμη στις 14 Ιουλίου 1967, το οποίο επιτρέπει την άρνηση καταχωρίσεως των σημάτων μόνον «[...] όταν είναι [...] συνιστάμενα αποκλειστικώς εκ σημείων ή ενδείξεων δυναμένων να χρησιμεύσωσιν εις το εμπόριο προς δήλωσιν του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της προελεύσεως των προϊόντων ή της εποχής παραγωγής». Επίσης, κατά την προσφεύγουσα, ο σκοπός του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ, του κανονισμού 40/94 είναι να εμποδίσει την ιδιοποίηση από μία μόνο επιχείρηση ενός όρου που πρέπει να χρησιμοποιείται από όλους, συμπεριλαμβανομένου του κοινού, για την μετ' ακριβείας και ορθή δήλωση αυτού που πωλείται ή προτείνεται προς πώληση υπό το οικείο σημείο. Η ερμηνεία αυτή, εξάλλου, ενισχύεται από την απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, C-383/99 P, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ (Συλλογή 2001, σ. I-6251, σκέψεις 37 και 39), και από την απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-34/00, Eurocool Logostik κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL) (Συλλογή 2002, σ. II-683, σκέψη 45), καθώς και από διάφορες αποφάσεις των εθνικών δικαστηρίων.
- 19 Όμως αυτό δεν συμβαίνει προκειμένου για τρόφιμα, εδέσματα, έτοιμα φαγητά και ποτά (σαλάτες, μερίδες τηγανιτών πατατών ή άλλα φαγητά που παρασκευάζονται από κρέας, αυγά ή γαλακτοκομικά προϊόντα) καλυπτόμενα από συσκευασία επί της οποίας αναγράφεται το σημείο QUICK. Αυτό αποτελεί, αντίθετα προς την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών, ένα σημείο «που θυμίζει» τα έτοιμα φαγητά και δεν μπορεί ουδόλως να ερμηνεύεται ως δηλούν «σημαντική ιδιότητα, δηλαδή την ταχύτητα με την οποία τα φαγητά αυτά μπορούν να ετοιμάζονται ή να σερβίρονται», και, επομένως, ως περιγραφικό σημείο. Πράγματι, ο όρος «QUICK», συνδεόμενος με τα έτοιμα φαγητά, έχει αυθαίρετο χαρακτήρα και είναι απολύτως κατάλληλος για

την εξατομίκευση των εν λόγω φαγητών σε σχέση με τα προϊόντα «σε πακέτο» του ιδίου είδους που προσφέρονται από ανταγωνιστές. Δεν ταυτίζεται με ένα συνήθη τρόπο δηλώσεως των φαγητών σε πακέτο ή των χαρακτηριστικών τους. Εξάλλου, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ταχύτητα παρασκευής των δηλωθέντων προϊόντων, την οποία θυμίζει η λέξη QUICK, δεν έχει καμία επιρροή στην ιδιάζουσα ιδιότητα των μαγειρευμένων και σερβιριζομένων τροφίμων. Πράγματι, είτε παρασκευάζονται και σερβίρονται γρήγορα ή αργά, οι σαλάτες ή οι τηγανιτές πατάτες έχουν την ίδια όψη και την ίδια γεύση.

- 20 Το ΓΕΕΑ υπενθυμίζει τη νομολογία κατά την οποία, από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και του άρθρου 12 του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι «σκοπός της απαγορεύσεως καταχωρίσεως αποκλειστικώς περιγραφικών σημείων ή ενδείξεων ως σημάτων είναι [...] η αποφυγή καταχωρίσεως ως σημάτων σημείων ή ενδείξεων που, λόγω του ότι συμπίπτουν με τον συνήθη τρόπο προσδιορισμού των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών ή των ιδιοτήτων τους, δεν θα μπορούσαν να επιτελούν τη λειτουργία της εξατομίκευσεως της επιχειρήσεως που τα εμπορεύεται [...]» (προπαρατεθείσα απόφαση Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 37). Επί πλέον, κατά την ίδια αυτή νομολογία, τα σημεία και οι ενδείξεις που μνημονεύονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 είναι, επομένως, μόνο εκείνα τα οποία δύναται να χρησιμοποιηθούν, στο πλαίσιο συνήθους χρήσεως από την πλευρά του καταναλωτή, για να δηλώσουν, είτε άμεσα είτε με μνεία ενός ουσιώδους χαρακτηριστικού, προϊόντα ή υπηρεσίες που αντιστοιχούν σε εκείνα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση (προπαρατεθείσα απόφαση Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 39).

- 21 Υπό τις συνθήκες αυτές και λαμβάνοντας μεταξύ άλλων υπόψη το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ούτε το σημαντικό περιεχόμενο του όρου «quick» στην αγγλική γλώσσα ούτε το γεγονός ότι το σήμα QUICK, του οποίου η καταχώριση ζητήθηκε, δεν έχει κανένα γραφικό στοιχείο δυνάμενο να επηρεάζει διαρκώς τον καταναλωτή και να το διαφοροποιεί από ένα λεκτικό σήμα, η εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα του οικείου σήματος εξαρτάται μόνον από την απάντηση στο ερώτημα αν ο όρος «quick» μπορεί να νοείται ως συνήθης τρόπος παρουσιάσεως ενός από τα κύρια χαρακτηριστικά, στην καθομιλουμένη αγγλική γλώσσα, των δηλωθέντων προϊόντων.

- 22 Συναφώς, το ΓΕΕΑ παρατηρεί, πρώτον, ότι τα τρόφιμα για τα οποία δεν έγινε δεκτή η καταχώριση του σήματος έχουν κοινό χαρακτηριστικό ότι είναι έτοιμα. Βεβαίως, δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι ορισμένα από αυτά (καφές, κακάο, σικορέ σε κόκκους και τσάι χύμα) μπορούν να προσφέρονται υπό συνθήκες που δεν προϋποθέτουν καμία γρήγορη ετοιμασία και υπηρεσία και ότι, επομένως, το σήμα QUICK δεν είναι περιγραφικό έναντι αυτών. Πάντως, επειδή η προσφεύγουσα ζήτησε την καταχώριση της λέξεως QUICK για τις εν λόγω κατηγορίες προϊόντων γενικώς, χωρίς διάκριση, το τμήμα ορθώς εξετίμησε το σημείο σε σχέση με τις εν λόγω κατηγορίες προϊόντων, οι οποίες περιλαμβάνουν εκείνα από τα εν λόγω προϊόντα που εμπίπτουν στη βιομηχανία της ταχείας παροχής διατροφής (fast food industry) [βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2001, T-359/99, DKV κατά ΓΕΕΑ (EuroHealth) (Συλλογή 2001, σ. II-1645, σκέψη 33, και της 20ής Μαρτίου 2002, T-355/00, DaimlerChrysler κατά ΓΕΕΑ (TELE AID) (Συλλογή 2002, σ. II-1939, σκέψη 34].
- 23 Δεύτερον, το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι η λέξη QUICK, εφαρμοζόμενη στα οικεία προϊόντα, θα προκαλέσει στον αγγλόφωνο καταναλωτή πρωτίστως τη σκέψη ότι τα προϊόντα αυτά μπορούν να παρασκευάζονται και να σερβίρονται ταχέως, η δε ταχύτητα αυτή —περιλαμβανόμενη σ' αυτήν η ευκολία— δύναται κάλλιστα να αποτελέσει καθοριστικό ποιοτικό χαρακτηριστικό για το κοινό αναφοράς. Η προσφεύγουσα, επομένως, δεν μπορεί να υποστηρίξει λυσιτελώς ότι η ταχύτητα παρασκευής που περιγράφεται από το οικείο σημείο «δεν παίζει κανένα ρόλο στο αποτέλεσμα και την ιδιάζουσα ιδιότητα» των οικείων προϊόντων. Πράγματι, αποδείχθηκε ότι η ταχύτητα (και η ευκολία) παρασκευής μπορεί να συνιστά κριτήριο επιλογής, αναμενόμενο αποτέλεσμα από τους δυνητικούς αγοραστές των εν λόγω προϊόντων, οπότε το κριτήριο αυτό συνιστά βεβαίως ουσιώδη ιδιότητα την οποία δεν έχουν όλα τα τρόφιμα. Επομένως, ολίγον ενδιαφέρει το γεγονός ότι το σήμα QUICK δεν περιγράφει ούτε την όψη ούτε τη γεύση των δηλουμένων προϊόντων.
- 24 Η προσφεύγουσα δεν μπορεί επίσης να ισχυρισθεί λυσιτελώς ότι το σήμα QUICK απλώς θυμίζει τα δηλωθέντα με την αίτηση καταχώρισεως έτοιμα φαγητά. Ο όρος «quick» ουδόλως παραπέμπει έμμεσα σε ορισμένα χαρακτηριστικά των οικείων προϊόντων, και το μήνυμα που μεταφέρει δεν απαιτεί καμία διανοητική προσπάθεια εκ μέρους των ενδιαφερομένων καταναλωτών. Ο όρος «quick» δεν θυμίζει απλώς αλλά περιγράφει κατά τρόπο άμεσο μια ουσιώδη ιδιότητα των οικείων προϊόντων. Αυτό ενισχύεται από το γεγονός ότι από έρευνες που πραγματοποιήθηκαν στο

Διαδίκτυο προκύπτει ότι πολυάριθμες ιστοσελίδες, στον τομέα της διατροφής, χρησιμοποιούν τον όρο «quick» ως συνήθη τρόπο δηλώσεως μιας καθοριστικής ιδιότητας. Το σήμα QUICK ταυτίζεται, επομένως, με τους συνήθεις τρόπους δηλώσεως των ετοιμών τροφίμων, που αναφέρονται στην αίτηση καταχώρισεως.

- 25 Τέλος, το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι η προσβαλλομένη απόφαση είναι σύμφωνη προς την πάγια πρακτική του ΓΕΕΑ να αρνείται την καταχώριση επαινετικών όρων στον τομέα της διατροφής (αποφάσεις του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Απριλίου 2002, QUICK, R 414/2001-2, και της 2ας Ιουλίου 2001, PURE PROTEIN, R 680/1999-2: απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών της 30ής Απριλίου 2001, CREMINO, R 517/2000-1).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 26 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση «τα σήματα που αποτελούνται από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν στις συναλλαγές για τη δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών αυτών». Επί πλέον, το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 ορίζει ότι «η παράγραφος 1 εφαρμόζεται ακόμη και αν οι λόγοι απαραδέκτου υφίστανται μόνο σε τμήμα της Κοινότητας».
- 27 Κατά τη νομολογία, το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 δεν επιτρέπει να εξασφαλίζεται αποκλειστικά υπέρ μιας επιχειρήσεως η χρήση των σημείων ή ενδείξεων στα οποία αναφέρεται η εν λόγω διάταξη λόγω της καταχωρίσεώς τους ως σημάτων. Με τη διάταξη αυτή επιδιώκεται επομένως στόχος γενικού συμφέροντος, ο οποίος επιβάλλει να μπορούν να χρησιμοποιούνται ελεύθερα από όλους τέτοια σημεία ή ενδείξεις [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-219/00, ELLOS κατά ΓΕΕΑ (ELLOS), Συλλογή 2002, σ. II-753, σκέψη 27, και την παρατιθέμενη νομολογία].

- 28 Επιπλέον, τα σημεία στα οποία αναφέρεται το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 αποτελούν σημεία θεωρούμενα μη ικανά να εξασφαλίσουν την ουσιαστική λειτουργία του σήματος, ήτοι τον προσδιορισμό της εμπορικής προελεύσεως του προϊόντος ή της υπηρεσίας, ώστε να επιτραπεί κατά τον τρόπο αυτό στον καταναλωτή ο οποίος αποκτά το προϊόν ή είναι αποδέκτης της υπηρεσίας, που προσδιορίζονται από το σήμα, να προβεί στο μέλλον στην ίδια επιλογή, αν η εμπειρία αποδειχθεί θετική, ή να προβεί σε άλλη επιλογή, αν η εμπειρία αποδειχθεί αρνητική (προπαρατεθείσα απόφαση ELLOS, σκέψη 28).
- 29 Ο περιγραφικός χαρακτήρας ενός σήματος πρέπει να εκτιμάται, αφενός, σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητείται η καταχώριση του σημείου [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-135/99, Taurus-Film κατά ΓΕΕΑ (Cine Action), Συλλογή 2001, σ. II-379, σκέψη 25, και T-136/99, Taurus-Film κατά ΓΕΕΑ (Cine Comedy), Συλλογή 2001, σ. II-397, σκέψη 25] και, αφετέρου, σε σχέση με την αντίληψη ενός συγκεκριμένου κοινού, που αποτελείται από τους καταναλωτές αυτών των προϊόντων ή υπηρεσιών (προπαρατεθείσα απόφαση ELLOS, σκέψη 29).
- 30 Εν προκειμένω, η αντίληψη του όρου «quick» πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με τον αγγλόφωνο καταναλωτή της Κοινότητας, δεδομένου ότι ο όρος αυτός προέρχεται από την αγγλική γλώσσα και χρησιμοποιείται συχνά σ' αυτήν (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 42). Εξάλλου, το συγκεκριμένο κοινό θεωρείται ότι είναι ο μέσος αγγλόφωνος καταναλωτής της Κοινότητας, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος (βλ., υπό την έννοια αυτή, την απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 26· προπαρατεθείσες αποφάσεις Euro Health, σκέψη 27, και ELLOS, σκέψη 30). Συγκεκριμένα, λαμβανομένης υπόψη της φύσεως των οικείων προϊόντων (είδη διατροφής), αυτά προσρίζονται για γενική κατανάλωση.
- 31 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να καθοριστεί, στο πλαίσιο της εφαρμογής του απολύτου λόγου απαραδέκτου που διατυπώνεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, αν υφίσταται για το συγκεκριμένο αυτό κοινό άμεση και συγκεκριμένη σχέση μεταξύ της λέξεως QUICK και των προϊόντων ως προς τα οποία απορρίφθηκε η αίτηση καταχωρίσεως, δηλαδή τα «τρόφιμα, εδέσματα, έτοιμα φαγητά, καφές, τσάι, κακάο και υποκατάστατα του καφέ», που υπάγονται στις κλάσεις 29 έως 31 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας.

- 32 Ως προς το ερώτημα αν υφίσταται για το συγκεκριμένο κοινό άμεση και συγκεκριμένη σχέση μεταξύ του αιτηθέντος σήματος και των οικείων προϊόντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε, ορθώς, ότι ο όρος «quick» αποτελείται αποκλειστικώς από ένδειξη που μπορεί να χρησιμοποιηθεί, στο εμπόριο, για να δηλώσει σημαντική ιδιότητα των οικείων προϊόντων, δηλαδή την ταχύτητα με την οποία μπορούν να ετοιμαστούν και να σερβιριστούν. Έτσι, εφαρμοζόμενος στα εν λόγω προϊόντα, ο όρος αυτός θα φέρει αμέσως στο μυαλό του αγγλόφωνου καταναλωτή της Κοινότητας τη σκέψη ότι πρόκειται για προϊόντα που μπορούν να ετοιμασθούν και να σερβιρισθούν ταχέως.
- 33 Επομένως, η λέξη QUICK επιτρέπει στο συγκεκριμένο κοινό να συσχετίσει πάραυτα και χωρίς άλλη σκέψη, κατά τρόπο συγκεκριμένο και άμεσο, το σημείο αυτό και τα προϊόντα που αναφέρονται στην εν λόγω αίτηση καταχωρίσεως.
- 34 Ασφαλώς, είναι αληθές ότι ορισμένα από τα προϊόντα που δηλώνονται με την αίτηση καταχωρίσεως σήματος, εκ των οποίων, μεταξύ άλλων, τα προϊόντα με την ονομασία «καφέ, τσάι, κακάο, υποκατάστατα του καφέ», μπορούν, ενδεχομένως, να προσφέρονται υπό συνθήκες που δεν προϋποθέτουν καμία προετοιμασία και καμία ταχεία υπηρεσία και, επομένως, η λέξη QUICK δεν είναι περιγραφική έναντι αυτών. Πάντως, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η προσφεύγουσα ζήτησε την καταχώριση του οικείου σημείου για κάθε μία από τις κατηγορίες των αναφερομένων προϊόντων στο σύνολό τους χωρίς να τα διακρίνει. Επομένως, πρέπει να επιβεβαιωθεί η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών καθόσον αναφέρεται στις κατηγορίες αυτές προϊόντων στο σύνολό τους [βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Πρωτοδικείου EuroHealth, προπαρατεθείσα, σκέψη 33· TELE AID, προπαρατεθείσα, σκέψη 34, και της 20ής Μαρτίου 2002, T-356/00, DaimlerChrysler κατά ΓΕΕΑ (CARCARD), Συλλογή 2002, σ. II-1963, σκέψεις 33 και 36], αυτό δε ακόμη περισσότερο καθόσον η προσφεύγουσα δεν προβάλλει, στο δικόγραφο της προσφυγής της, κανένα επιχειρήματα για να θέσει υπό αμφισβήτηση την εκτίμηση αυτή.
- 35 Υπό τις συνθήκες αυτές, η σχέση που υφίσταται μεταξύ της λέξεως QUICK, αφενός, και των οικείων προϊόντων που εμπίπτουν στις κλάσεις 29, 30 και 31 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, αφετέρου, φαίνεται αρκούντως στενή ώστε να εμπίπτει στην απαγόρευση την οποία προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 [βλ. προπαρατεθείσα απόφαση ELLOS, σκέψη 37].

- 36 Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών, ορθώς επιβεβαίωσε ότι η λέξη QUICK δεν μπορούσε να αποτελέσει κοινοτικό σήμα βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94.
- 37 Όπως προκύπτει από το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, αρκεί να ισχύει ένας από τους απαριθμούμενους στη διάταξη αυτή απόλυτους λόγους απαραδέκτου προκειμένου το επίδικο σημείο να μη μπορεί να καταχωριστεί ως κοινοτικό σήμα [απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2002, C-104/00 P, DKV κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2002, σ. I-7561, σκέψη 29, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform), Συλλογή 2001, σ. II-433, σκέψη 30]. Συνεπώς, και χωρίς να χρειάζεται να εξετασθεί το αμφισβητηθέν από το ΓΕΕΑ παραδεκτό του λόγου που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, ενόψει του άρθρου 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, εφαρμοστέου στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία δυνάμει του άρθρου του 53, και των άρθρων 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 130, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 38 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα του ΓΕΕΑ, σύμφωνα με τα σχετικά αιτήματα του τελευταίου.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**

- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.**

Tiili

Mengozzi

Βηλαράς

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Νοεμβρίου 2003.

Ο Γραμματέας

Η Πρόεδρος

H. Jung

V. Tiili